

ΗΘΙΚΟΣ ΤΡΙΠΟΥΣ

[Βιέννη 1797]

Α' — ΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑ

Προλεγόμενα

Ὁ λυμπιακοὶ ἀγῶνες λέγονται τὰ παιγνίδια ταῦτα: δρόμος, δίαυλος, πάλη, δίσκος, ἄλμα, παγκράτιον καὶ πυγμή.

— Δρόμος εἶναι τὸ τρέξιμον ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρην τοῦ σταδίου ἕως τὴν ἄλλην, πεζῶς ἢ καβάλα ἢ μὲ τὸ ἀλογάμαξον.

— Δίαυλος, νὰ γυρίσῃ ὁ ἀθλητὴς τρέχοντας ἀπ' ἐκεῖ ὅπου ἐκίνησε.

— Πάλη, νὰ ρίψῃ τὸν ἀντίπαλόν του καταγῆς.

— Δίσκος, τὸ ρίψιμον τοῦ λιθαρίου ἢ τῆς ἀμάδας.

— Ἄλμα, νὰ πηδήσῃ τὲς τρεῖς.

— Παγκράτιον, νὰ ἔρχεται τρέχων ἀντικρὺ τοῦ ἀντιπάλου μὲ τὸν γρόθον σηκωμένον καί, πλησιάζοντας, νὰ σηκώνῃ καὶ τὸ δεξιὸν ποδάρι καὶ ἢ νὰ τὸν κλοτζήσῃ ἢ νὰ τὸν ὠθήσῃ μὲ τὸ γόνυ, νὰ τὸν κτυπήσῃ καὶ μὲ τὸν γρόθον ἐνταυτῷ, διὰ νὰ τὸν ρίψῃ καταγῆς.

— Πυγμή, νὰ συναντικτυποῦνται οἱ δύο ἀντίπαλοι μὲ τοὺς γρόθους ἱστάμενοι, ὥστε νὰ ὁμολογήσῃ ὁ ἓνας πῶς ἐνίκηθη.

Ἐκ τούτων ὁ δρόμος, ἡ πάλη, ὁ δίσκος, τὸ ἄλμα καὶ τὸ παγκράτιον, παίζονται μέχρι τῆς σήμερον εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Οὗτοι οἱ ἀγῶνες ἐπανηγυρίζοντο ἀπὸ τοὺς προπάτοράς μας κά-
θε τέταρτον χρόνον (ᾔθεν καὶ Ὀλυμπιάς ἢ τετραετηρίς) εἰς τὴν
πόλιν Ὀλυμπίαν (λέγεται τὴν σήμερον Σταυρός), κειμένην εἰς τὰς
ὄχθας τοῦ Ἀλφειοῦ (Ρουφιᾶ) ποταμοῦ, εἰς τὴν τοπαρχίαν τῆς Ἡ-
λιδος, εἰς τὸν Μορέαν.

Ὑπόθεσις τοῦ παρόντος δράματος τῶν Ὀλυμπίων

Κλεισθένης, ὁ βασιλεὺς τῆς Σικυῶνος (λέγεται τώρα Βασιλικά, κεῖται
εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον), θέλοντας νὰ ὑπανδρεύσῃ τὴν περίφημον διὰ τὴν
ὠραιότητά της κόρην τοῦ Ἀριστέαν μὲ βασιλέως υἱόν, ὅπου νὰ ἐνίκησεν εἰς
τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, ἐκήρυξε τὴν ἀπόφασίν του. Ἐσυνάχθησαν ἐπὶ
τούτῳ πανταχόθεν συζητηταί, ἐν οἷς καὶ Λυκίδας, υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Κρή-
της, ἐλθὼν εἰς περιήγησιν διὰ ν' ἀλησμονήσῃ τὸν ἔρωτα ὅπου εἶχε συλλάβει
περὶ τῆς Ἀργήνης, Κρητικῆς ἡγεμονίδος, παρὰ βουλὴν τοῦ πατρός του, φίλος
εἰλικρινῆς τοῦ Μεγακλέους, εὐγενοῦς Ἀθηναίου, λυτρώσας τὴν ζωὴν του κινδυ-
νεύσασαν εἰς Κρήτην ἀπὸ ληστὰς· ὁ δὲ Μεγακλῆς ἐπῆγεν ἐκεῖ ἀπελπιζόμενος
ὅτι δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἀποκτήσῃ ἐξ αἰτίας τοῦ πατρός της τὴν ἐρωμένην τοῦ Ἀρι-
στέαν, φλογιζομένην δι' αὐτόν.

Ἡ Ἀργήνη, ἀπηλπισμένη διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν, ἔρχεται νὰ ζήσῃ ἀγνώ-
ριστος εἰς τὴν Ἥλιδα ὑπ' ὀνόματι Λυκωρίς βοσκοπούλα. Ἡ Ἀριστέα, περι-
διαβάζουσα, τὴν βλέπει, τὴν ἀγαπᾷ καὶ συναντιξεμυστηρεύονται τοὺς ἔρωτάς
των.

Ὁ Λυκίδας, χάνοντας κάθε ἐλπίδα ἀνευρέσεως τῆς Ἀργήνης, νομίζοντάς
τὴν εἰς τὴν Κρήτην, ἐκθαμβεῖται εἰς τὴν Ὀλυμπίαν ἀπὸ τὰ κάλλη τῆς Ἀρι-
στέας, τιτρώσκεται ἐγκαρδίως καί, μὴν ὄντας ἐξησκημένος εἰς τοὺς ἀγῶνας,
παρακαλεῖ τὸν Μεγακλῆ, ἐπιστρέψαντα, ν' ἀγωνισθῇ ἀντ' αὐτοῦ ὡς Λυκίδας,
διὰ νὰ τῷ τὴν ἀποκτήσῃ· οὗτος δυσφορῶν, χωρὶς νὰ εἰπῇ τίποτες κατὰ τοῦ φί-
λου του δι' εὐγνωμοσύνην, ἀγωνίζεται, νικᾷ, καὶ λαμβάνει εὐχαριστίας παρ'
αὐτοῦ διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ὠραίας, ἀγνοοῦντος πῶς ὁ Μεγακλῆς ἦτον πα-
λαιότερος ἡγαπημένος ἐραστής της. Ἡ Ἀριστέα εὐφραίνεται πῶς θὲ ν' ἀπο-
κτήσῃ τὸν περιπόθητόν της νικητὴν, αὐτὸς ἄθυμεῖ διατὶ θὲ νὰ γίνῃ ἐκείνη κτῆ-
μα τοῦ φίλου του, θυσιάζει μὲ ἀδημονίαν τὸν ἔρωτά του εἰς τὴν φιλίαν καὶ πί-
πτει εἰς τὸν Ἀλφειὸν νὰ πνιγῇ, ὅπουθεν σαγηνεύεται κατὰ τύχην ἀπὸ τοὺς
ἀλιεῖς καὶ ἀναζῇ. Μανθάνει τὸ συμβάν ἡ Ἀργήνη, τρέχει πρὸς τὸν Λυκίδαν,
γνωρίζεται, φανεροῦται τὸ δόλιον στρατήγημά του περὶ τῶν ἀγώνων, ἐμβάλ-
λεται εἰς φυλακὴν καὶ καταδικάζεται εἰς θάνατον. Ὁ Μεγακλῆς ζητεῖ ν' ἀπο-
θάνῃ ἀντ' αὐτοῦ, ἡ Ἀργήνη ὁμοίως. Δὲν εἰσακούονται, καί, τέλος, ἐπάνω εἰς

τὴν στιγμὴν τῆς θανατηφόρου ποινῆς, γνωρίζεται ὁ κατάδικος ὡς υἱὸς τοῦ Κλεισθένους καὶ ἀδελφὸς τῆς Ἀριστέας...

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα

Κλεισθένης	Βασιλεὺς τῆς Σικυῶνος
Ἀριστέα	Θυγάτηρ του
Ἀργήνη	Παρθένος Κρητικὴ ἐξ εὐγενῶν
Λυκίδας	Υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Κρήτης
Μεγακλῆς	Ἀθηναῖος νέος ἐξ εὐγενῶν
Ἀμύντας	Παιδαγωγὸς τοῦ Λυκίδα
Ἀλκανδρος	Οἰκεῖος καὶ μυστικὸς τοῦ Κλεισθένους

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑποτίθεται εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἡλίδος, ἐγγὺς τῆς πόλεως Ὀλυμπίας, πρὸς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Ἀλφειοῦ.

* * *

Σ η μ ε ί ω σ ε : Διὰ τὴν ἐννοήσῃ καλὰ ὁ ἀναγνώστης τὸ παρὸν δράμα, πρέπει νὰ θεωρήσῃ Νο 9 τὴν ἐπιπεδογραφίαν τῆς Ὀλυμπίας ὅπου ἔχω εἰς τὴν Χάρταν μου, ὁμοίως δὲ καὶ Νο 5 τὴν αὐτὴν, λεγομένην τῶρα Σταυρός, καὶ τὴν Ἡλίδα, Καλοσκοπί, κειμένας ἀμφοτέραις εἰς τὸν Μορέαν.

.....

ΠΡΑΞΙΣ Α', ΣΚΗΝΗ Δ'

ΧΟΡΟΣ — ὦ τερπνά, φίλτατα δάση,
ὦ πανευτυχής, φιλτάτη
Ἑλευθερία!

ΑΡΓΗΝΗ — Ἐδῶ ἂν τῇ ἀληθείᾳ
δίδεται τρυφὴ καμία,
εἴν' ἀθώα, ἀπλουστάτη,
οὔτε ἐγχωρεῖ ἀπάτη·
ἔρως μὲ τὴν πιστοσύνην
κάμνουσι τὴν εὐφροσύνην
νὰ πλεονάσῃ.

ΧΟΡΟΣ — ὦ τερπνά, φίλτατα δάση,
 ὦ πανευτυχής, φιλτάτη
 Ἑλευθερία!

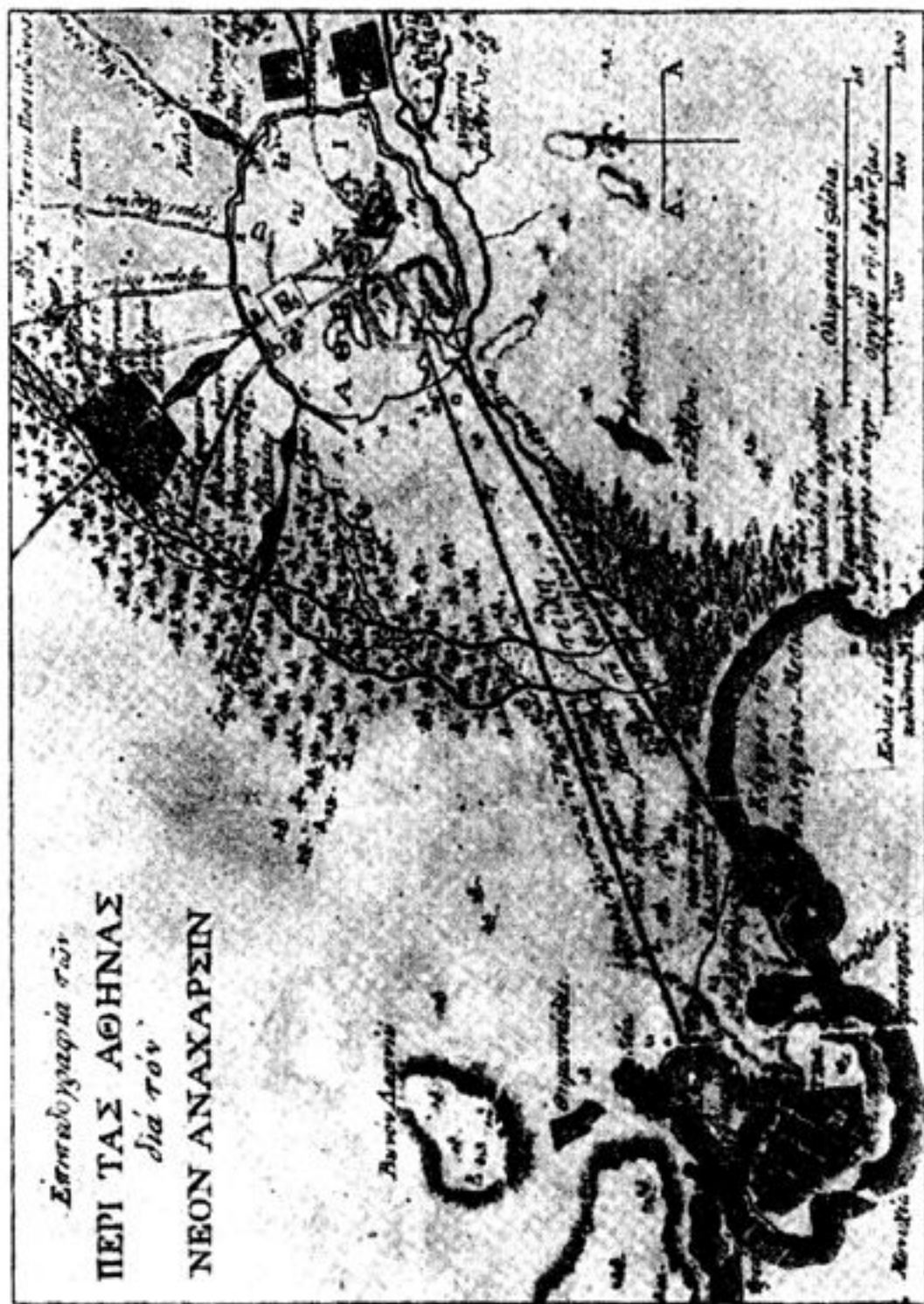
ΑΡΓΗΝΗ — Ἐδῶ κάθ' ἐνὸς μετρία
 εἶναι ἡ περιουσία,
 ὅσον δὲ πενιχροτάτη,
 φαίνεται πλουσιωτάτη.
 Οἷστρος τῆς πλεονεξίας,
 οὐδὲ φόβος τῆς πτωχείας
 δὲν τὸν ταρασσει.

ΧΟΡΟΣ — ὦ τερπνά, φίλτατα δάση,
 ὦ πανευτυχής, φιλτάτη
 Ἑλευθερία!

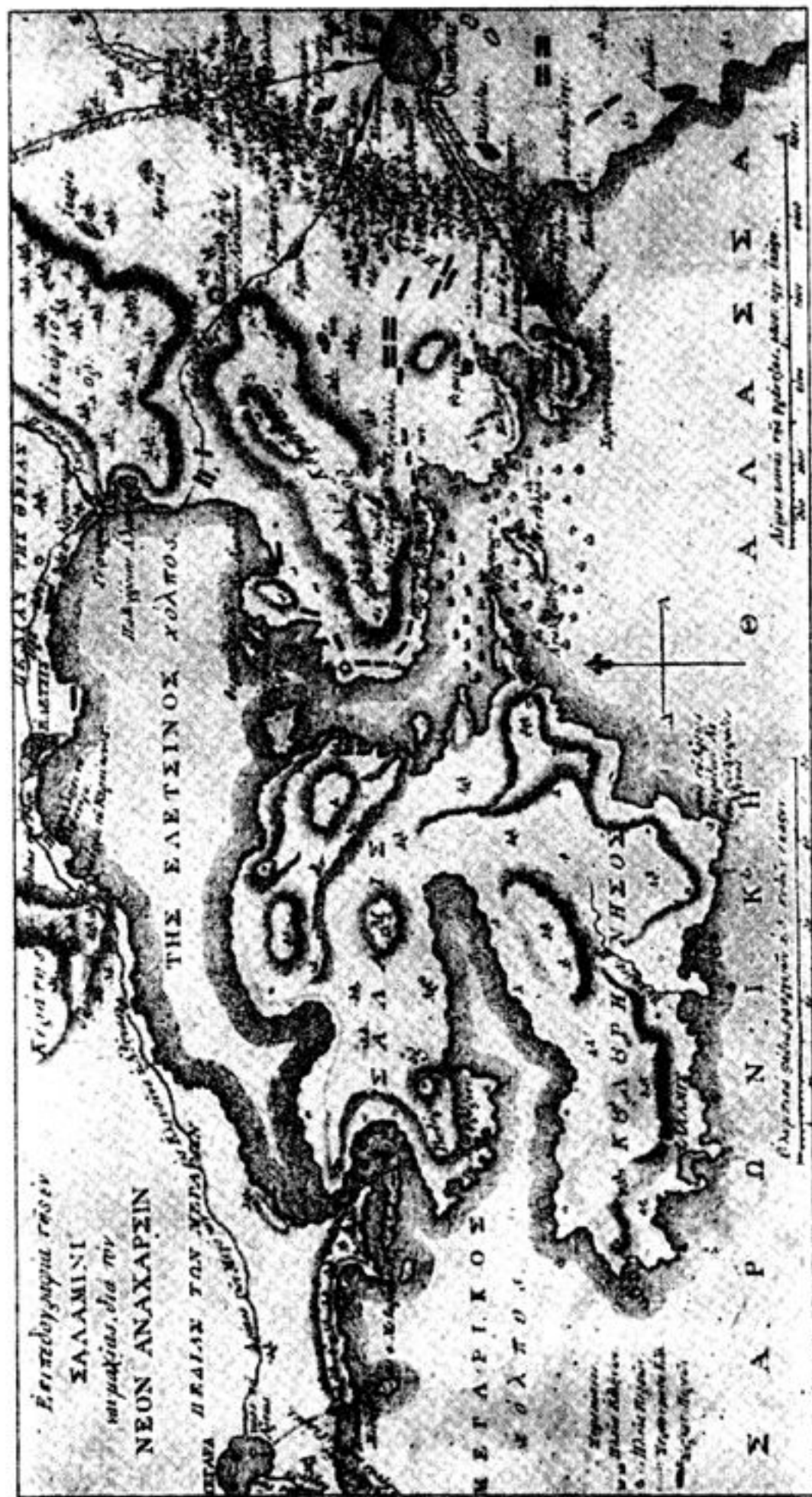
ΑΡΓΗΝΗ — Στρατευμάτων ἐδῶ χρεία
 μήδε κάστρων εἶν' τειχία·
 ἡ Εἰρήνη πληρέστατη,
 στερεά, ἀσφαλεστάτη.
 Πρᾶγμα δὲν δίδει αἰτίαν,
 φιλαργύρου τὴν καρδίαν
 νὰ δελεάσῃ.

ΧΟΡΟΣ — ὦ τερπνά, φίλτατα δάση,
 ὦ πανευτυχής, φιλτάτη
 Ἑλευθερία!

.

«Ἐπιτεδογραφία τῶν περὶ τὰς Ἀθῆνας».
Λεπτομέρεια τῆς Χάρτας τῆς Ἑλλάδος (1797).

«Επιπεδογραφία τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας».
 Λεπτομέρεια τῆς Χάρτας τῆς Ἑλλάδος (1797).